

X ТОЧКА ЗОРУ
**ЗАПЛАКАНІ
ВЕЛИКІ
ПЕРЕМОГИ**
ЧОМУ УКРАЇНЦІ
СХИЛЬНІ БЕЗ БОЮ
ЗДАВАТИ ВИСОТИ
НАЦІОНАЛЬНОГО
УСПІХУ?
стор. 9

ВИДАННЯ ВІЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ

Хроніки ЛЮБАРТА

№17 (180) • 15 травня 2014 року

ЦІНА 1 грн

• НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ • НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ •

«ВІДСЬОГОДНІ ХАБАРІВ НЕ ДАЄМО»

стор. 8

X ТРАНСПОРТ

ВСІ – У ТРОЛЕЙБУС!

ЛУЧАН НАЛЯКАЛИ МАРШРУТКАМИ ПО ТРИ ГРИВНІ

Проїзд вартістю у три гривні виявився надто дорогим для багатьох лучан. Чимало людей стали ігнорувати дорожчі маршрутки, обираючи ті, які тепер перевозять пасажирів по 2,5 грн. Здавалося б, лишень 50 копійок, але все-таки суттєва економія.

стор. 2

X НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

«МЕНЕ НАЗВАЛИ ІДЕЙНИМ НАТХНЕННИКОМ ЗНИЩЕННЯ ДНР»

Донецька журналістка Тетяна Заровная у ці дні веде свою війну із сепартизмом. Вона – інформаційна. Здавалося б, несерйозна, кулі на цьому фронті не літають. Але й таку війну важливо виграти нашій державі, аби щохвилини менше ставало б співгромадян, які вірять в облуду російського агітпропу.

стор. 10

X СТАБІЛЬНО БОЛЯЧЕ

«ВОЛИНЬ» НЕ ЗДИВУВАЛА – УСЬОМЕ ПОСПІЛЬ ПРОГРАЛА

Трибуни «Авангарда» печально порожні, сумні фанати стежать за грою з дерев, балконів та дахів навколишніх будинків – такі реалії останнього домашнього матчу «Волині» в цьому чемпіонаті. Лучани програли сьомий матч поспіль і цей антирекорд мають нагоду ще раз оновити вже наступної неділі, коли гратимуть із «Шахтарем».

стор. 14

Х СВІДОМИЙ ВИБІР

ЗА ФОТО БЮЛЕТЕНЯ – ТРИ РОКИ В ТЮРМІ

Ірина КАЧАН

Громадські активісти Волині закликають усіх завчасно перевірити себе у списках виборців, аби реалізувати своє право голосу на президентських виборах.

За словами представника Громадянської мережі ОПОРА Михайла Шелепа, зараз не так важливо, хто саме переможе, головне – аби вибори відбулися, з огляду на загрозу їхнього зриву. До того ж, президентські вибори – єдина можливість легітимізувати нову владу.

Як відомо, позачергові вибори президента та окремі місцеві вибори відбуватимуться 25 травня із 8:00 до 20:00. З собою треба мати паспорт або тимчасове посвідчення громадянина України чи військовий квиток. Без цих документів проголосувати неможливо.

До 19 травня включно виборці мають право звернутися до дільничної виборчої комісії або до органу ведення Державного реєстру виборців, щоб внести зміни. Така потреба може виникнути, якщо виборець не отримав запрошення на вибори, або ж якщо після ознайомлення з цим запрошенням чи попереднім списком виборців він помітив якісь неточності чи не виявив свого прізвища.

Якщо ж виборець хоче проголосувати не за місцем прописки і має на це підстави (у зв'язку з роботою, навчанням, фактичним проживанням у іншому місті), в такому разі треба звертатися до найближчої ДВК чи органу ведення Державного реєстру виборців за місцем перебування. Однак це не стосується місцевих виборів, а лише президентських.

Переселенці та біженці з Криму подають лише заяву та пред'являють паспорт з кримською реєстрацією. Зробити це слід до 19 травня.

У разі, якщо виборець виявив неточності у списку виборців, але пропустив строки подання відповідної заяви до ДВК або органу ведення Держреєстру, то він може це виправити, звернувшись із позовом про уточнення списку виборців до місцевого суду включно до 22 травня.

Якщо виборець несподівано захворів, що призвело до тимчасової нездатності самостійно пересуватися, то він може до 20:00 23 травня звернутися до відповідної ДВК із власноруч написаною заявою про надання можливості проголосувати вдома, але разом із медичною довідкою.

У день голосування жодні зміни у список виборців не вносяться, навіть за рішенням суду, а ДВК має право лише виправляти неточності та технічні опіски в уточненому списку виборців – неправильне написання прізвища, імені, по батькові, дати народження, номера будинку чи квартири.

За словами експерта Комітету виборців України Віктора Стасюка, на нинішніх президентських виборах заборонено фотографувати чи знімати на відео бюлетень і потім будь-де публікувати чи демонструвати власне волевиявлення. За це передбачена відповідальність у вигляді штрафу від 100 до 300 неоподаткованих мінімумів або виправної роботи на строк до двох років, а максимальне покарання – обмеження волі до трьох років.

В інтернеті нині не бракує корисних ресурсів, які допоможуть виборцю розібратися у тонкощах нинішніх виборів. Головне – небайдужість самих українців.

Х ПРИГОДИ З МАНДАТОМ

Алла САДЕЦЬКА

Д епутати Луцької міської ради Євген Ткачук і Олександр Семенюк засвітилися у

«кулачних» історіях. І якщо перший став на захист скривджених, то другий, подекуди, сам спровокував бійку.

Уранці 9 травня в мікрорайоні ДПЗ двоє чоловіків напали на агітаційний намет кандидата в президенти Петра Порошенка. У наметі працювали жінки. За агітаторів заступився луцький депутат і бізнесмен Євген Ткачук, який живе у цьому районі. З агресивними чоловіками довелося помірятися силами, зізнається обранець громади.

«Зі мною все гаразд, а от моя машина постраждала. Збитків на 19 тисяч гривень. Чоловіків затримали. Триває досудове розслідування», – розповів депутат.

За словами начальника волинської міліції Петра Шпиги, зловмисників затримали за гарячими слідами. Ними виявилися 31-річний житель Рівненщини та 34-річний лучанин, обоє були нетверезі. Відомості про цей факт внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за статтею 296 (хуліганство) Кримінального кодексу України. Триває досудове розслідування.

А от із Олександром Семенюком неприємність трапилася наприкінці січня, тепер йому загрожує кримінальна відповідальність. За інформацією «Волинського інформаційного порталу», 30 січня у примі-

ДВА ЛУЦЬКІ ДЕПУТАТИ: ЗАХИСНИК І ЗАБІЯКА

Євген Ткачук

Олександр Семенюк

щенні обласного управління Держкомзему трапився конфлікт між двома чоловіками. Словесна перепалка закінчилася тим, що один завдав ударів кулаками іншому.

Як розповів начальник управління Василь Василенко, така ситуація справді була, але у позаробочий час. Та називати прізвища учасників конфлікту не хоче.

Натомість у луцькій прокуратурі повідомили, що 7 травня за цим фактом ухвалено рішення про внесення відомостей про

вчинене кримінальне правопорушення, передбачене статтею 126 Кримінального кодексу України (побої, мордування), до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Нині триває досудове розслідування.

Як відомо, Олександр Семенюк очолює постійну депутатську комісію Луцькранді з питань генерального планування, будівництва, архітектури та благоустрою, є директором волинської філії держпідприємства «Центр державного земельного кадастру».

Х ЦІНА ПОРЯДКУ

Новопризначені заступники прокурора Волинської області Олександр Сліпчук та Олег Корецький протягом 2013 року в середньому заробляли по 13 тис. грн на місяць.

Відповідно до поданих декларацій, заступник прокурора Сліпчук отримав дохід обсягом майже 240 тис. грн, пише ІА ZIK. Із них заробітна плата – 166,2 тис. грн, дивіденди, проценти – 751 грн, інші види

ПРОКУРОРИ БЕЗ «КОЛІС»

доходів – 73,026 тис. грн.

Натомість його дружина заробила понад 185 тис. грн. Із них 131,7 тис. грн – дохід від провадження підприємницької та незалежної професійної діяльності, 53,2 тис. грн – від відчуження майна та 145 грн – дивіденди, проценти.

На прокурора та його дружину записані шість соток землі та дві квартири – 65 і 62 кв. м. Окрім того, у пані Сліпчук є ще й автомобіль – «Субару

Трібека» 2006 року випуску. На банківських рахунках Олександра Сліпчука – 5 тис. грн, а його дружини – 1612 грн.

Інший заступник прокурора області, Олег Корецький, разом із дружиною виховують доньку і сина. Глава сім'ї не виявився її годувальником: до родинної скарбниці його дружина принесла значно більше. Якщо річний дохід Корецького у 2013-му складався суто із зарплати й становив 154,878

тис. грн, то його дружина заробила торік 192,5 тис. грн. Із них зарплатня – 168,242 тис. грн, матеріальна допомога – майже 11,5 тис. грн, дарунки, призи, виграти – 48 грн, інші види доходів – понад 11,7 тис. грн.

На членів сім'ї Корецького записано три земельні ділянки загальною площею майже півгектара. Але із жила в родини – тільки маленька квартира на 24 квадрати. Також ані у прокурора, ані в членів його сім'ї буцімто нема і транспортних засобів.

Х ТРАНСПОРТ

Ірина КАЧАН

Проїзд вартістю у три гривні виявився надто дорогим для багатьох лучан. Чимало людей стали ігнорувати дорожчі маршрутки, обираючи ті, які тепер перевозять пасажирів по 2,5 грн. Здавалося б, лишень 50 копійок, але все-таки суттєва економія.

Вартість проїзду в луцьких маршрутках здорожчала із 12 травня. Щоправда, незмінною лишилася вартість проїзду для дітей віком від 6 до 14 років – 1 грн. Так, проїзд у автобусах, які працюють на маршрутах № 15 та 15а, виконком Луцької міськради дозволив підвищити до 2 грн. 2,50 грн за одну поїздку беруть на маршрутах № 1, 2, 3, 4, 8, 10, 11, 14, 16, 17, 17а, 21, 23, 24, 25, 26, 26а, 27, 27а, 28, 29, 30, 31, 32, 47. А в автобусах, які рухаються за маршрутами № 9, 9а, 12, 18, 19, 22, гранична вартість проїзду дозволена до 3 грн.

На тролейбус, проїзд у якому нині коштує 1,25 грн, пересів начальник міського управління транспорту і зв'язку Анатолій Миронюк.

«Три гривні – це дорого. І для мене теж. А я такий же пасажир, як і більшість лучан. Тепер виручка у тролейбусників збільшилася.

ВСІ – У ТРОЛЕЙБУС!

ЛУЧАН НАЛЯКАЛИ МАРШРУТКАМИ ПО ТРИ ГРИВНІ

Я й сам тепер пересів на тролейбус. І дешевше, і екологічніше, і мені так зручно. Але не всі люди мають змогу їздити тролейбусами, вони ж бо не всюди їдуть», – каже чиновник.

За словами Анатолія Миронюка, ті перевізники, які вирішили брати 3 грн з пасажирів, тепер змушені демпінгувати, адже лучани, якщо мають змогу обирати, сідають у дешевші маршрутки. Так, Луцьке підприємство електротранспорту замість дозволених 3 грн бере 2,5 грн на маршруті №9а. Також чиновник повідомив, що Луцьке підприємство електротранспорту наразі не підвищило до 2 грн ціну проїзду на маршру-

тах №15 і 15а, як їм це дозволив виконком.

Директор АТП №1 Олександр Шаміс каже, що на маршруті №19, який обслуговує його підприємство, із 12 травня встановили виважену ціну – 2,5 грн у межах міста і 3 грн для тих, хто їде у село Гірка Полонка. Таким чином застрахували себе від «ігнору» потенційних пасажирів, що можуть вибрати схожий, але дешевший маршрут.

Така ж ситуація і в «Луцького АТП 10701» та ТОВ «Санрайз». Так, маршрутка №12, попри дозвіл на 3 грн, возить пасажирів по 2,5 грн. А по 3 грн на маршрутах №9, 18 і 22 беруть тільки з тих, хто їде за місто.

ЄДИНА КРАЇНА

Тетяна ГРИШИНА

У Луцьку 13 травня на Замковій площі молодь розгорнула державний прапор розмірами 40 на 60 метрів. Полотно зайняло практично всю територію майдану. Стяг тримали у руках не менш як 300 людей. Переважно до акції долучилися студентство та молодь міста. Чимало учасників дотрималися дрес-коду та одягнули вишивані сорочки, прийшли з прапорами та українською символікою.

Зі слів радника Президента України з молодіжних питань Івана Крулька, який приїхав на акцію, розміри прапора – 2400 квадратних метрів. Стяг виготовили ще у 2012 році до Дня Незалежності України. Тоді його вперше розгорнули в Києві перед Київським національним університетом імені Тараса Шевченка. Подію занесли в

У ЛУЦЬКУ РОЗГОРНУЛИ НАЙБІЛЬШИЙ ПРАПОР УКРАЇНИ В СВІТІ

книгу рекордів Гіннеса як розгортання найбільшого прапора України в світі.

Нині ж стяг планують розгортати у кожному з міст України на знак єдності держави. Фінальна акція має відбутися у Донецьку. У Луцьку її організувала місцева обласна моло-

діжна організація «Батьківщина Молода».

«Це наша відповідь сепаратистам і російським провокаторам на сході, які намагаються розділити Україну», – зазначив заступник голови Волинської облради Ігор Гузь.

Учасники акції після роз-

гортання виконали Гімн України, танцювали під прапором та фотографувалися.

«Зараз настав час, аби цей прапор об'їхав усю Україну. Бонині такий момент, коли українців потрібно об'єднувати навколо наших цінностей та символів», – додав Іван Крулько.

БРОУНІВСЬКИЙ РУХ

Андрій ЛУЧИК

Народний депутат Юрій Савчук написав заяву про вихід із депутатської фракції «УДАР» у Верховній Раді. На пленарному засіданні у вівторок, 13 травня, її зачитав спікер Олександр Турчинов.

ЮРІЙ САВЧУК ВИЙШОВ З ФРАКЦІЇ УДАРУ

Як повідомив «Хронікам Любарта» сам Юрій Савчук, до такого кроку його спонукало кілька чинників. Один з них, за словами депутата, – пасивна законотворча діяльність фракції.

«Духовні цінності, за які стояв Майдан, не відстоюються фракцією», – заявив Юрій Савчук.

Також він нарікає на те, що партія несе відповідальність за революційні події, але активно у владу не пішла і зараз виконує роль статиста.

Савчук заявив, що він вийшов лише з фракції, але й надалі залишатиметься головою волинського осередку УДАРУ.

За його словами, він не змінює своєї політичної позиції та працюватиме у Верховній Раді як позафракційний депутат, не приєднуючись до жодних груп чи фракцій.

Також він заявив про свою послідовність підтримки Петра Порошенка як кандидата в президенти України.

Натомість прес-служба УДАРУ повідомляє, що Савчука виключили з фракції за порушення фракційної дисципліни.

«Прикро, але ми виключили з фракції Юрія Савчука. За порушення фракційної дисципліни. УДАР завжди був демократичною силою, де відбуваються від-

криті дискусії щодо ухвалення будь-яких питань. І де партійці й депутати керуються перш за все державними інтересами, а не особистими. Якщо ж відбувається інакше – доводиться ухвалювати непрості рішення стосовно окремих персоналій», – зазначив Віталій Кличко.

Нагадаємо, УДАР підтримував на виборах президента кандидатуру Петра Порошенка. Натомість Порошенко заявив про підтримку Віталія Кличка на виборах мера столиці.

Лучанина Юрія Савчука було обрано народним депутатом за списками політичної партії УДАР під №27.

ПІД ПРИЦІЛОМ МАЙДАНУ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ ПРОТИ НОВОГО ДАШНИКА ВОЛИНИ

Активісти «Правого сектору», «Автомайдану України», «Волинської самооборони Майдану» та «Спілки ветеранів Афганістану» вимагають нового конкурсу на посаду керівника волинської Державтоінспекції, оскільки нинішній начальник Володимир Кравченя їх не влаштовує.

За словами лідера волинського «Автомайдану України» Ігоря Оборонова, під час громадських слухань Володимира Кравченя не зміг відповісти на більшість поставлених йому запитань і усі його відповіді мали «шаблонний характер».

«Потрібно обрати людину, в якій репутація не буде такою заплямованою, як у пана Кравченя», – наполягають революціонери.

До того ж, Володимира Кравченю призначили, не запитавши думки у революційної громадськості, чим теж невдоволені активісти Майдану. Лідер волинського «Правого сектору» Павло Данильчук стверджує, що завдяки Кравчені відновлюються старі корупційні схеми у системі ДАІ.

АЛЯРМ ВОЛИНЯН ЗАКЛИКАЮТЬ ВСТУПАТИ ДО БАТАЛЬЙОНУ ОБОРОНИ ВОЛИНИ

Самооборона Майдану Волині закликає усіх чоловіків в області вийти на захист України та рідного краю і записатися до батальйону територіальної оборони Волині.

«Кожен патріот своєї країни має бути готовий служити Батьківщині. Тож Самооборона Волині долучається до формування батальйону територіальної оборони Волині, який діятиме у складі Збройних сил при Міністерстві оборони України», – зазначила у мережі

Facebook громадська діячка Марія Доманська.

Долучитися до батальйону можна у штабі Самооборони Майдану Волині (місто Луцьк, просп. Перемоги, 14 (2-й поверх) чи за телефоном (067) 11-00-577.

ЕНТУЗІАЗМ У ДІЇ ЛУЦЬКИЙ СЛОНИК ЗНОВУ ЗМІНИВ КОЛЬОРОВУ ОРІЄНТАЦІЮ

Фото зі сторінки луцького слоника у Facebook

Ірина КАЧАН

У які тільки кольори фарбували луцького слоника, що захоронаний за Палацом учнівської молоді! Тепер завдяки своїм відданим шанувальникам він одягнув нове вбрання – ніжно-рожеве.

Друзі слоника зібралися 11 травня, гуртом прибрали територію й розмалювали пам'ятник, як роблять це щонайменше раз на рік. Змінювати вбрання слоника для деяких лучан стало справжньою традицією, що продовжується уже багато років поспіль.

Окрім цього, на слоника з'явилися жовті зірочки й такого ж кольору педикюр. Організатори обіцяють, що невдовзі розцяцькують рожевого улюбленця у яскраві візерунки.

До слова, мало хто знає, що слоник – це єдиний вцілілий пам'ятник колишнього парку Ворошилова. Раніше то була повноцінна скульптура персонажів відомої байки Крилова – Слона і Моськи. Нині самотній слоник – своєрідний символ неформальної молодіжної тусовки Луцька.

СВІЖІ КРІСЛА В ОБЛАСТІ – НОВІ ПРОКУРОРИ

Виконувач обов'язків Генерального прокурора України Олег Махницький 7 травня призначив прокурором Луцька старшого радника юстиції Андрія Кучера.

У прес-службі прокуратури області повідомляють, що до призначення на нову посаду Андрій Кучер працював прокурором Камінь-Каширського району.

Окрім цього, нового керівника отримав Ново-волинськ. Прокурором міста став радник юстиції Олександр Шпота.

Також прокурором Локачинського району призначили радника юстиції Ольгу Новікову, прокурором Турійського району – радника юстиції Віктора Гарбуза, прокурором Ківерцівського району – молодшого радника юстиції Олександра Синюка.

Олександр Шпота, Олександр Синюк та Віктор Гарбуз очолювали відділи в обласному апараті прокуратури Волині, Ольга Новікова обіймала посаду старшого прокурора Володимир-Волинської міжрайонної прокуратури.

10 КОПІЙОК НА ДОБРО

Спільний проект із назвою «10 копійок на добро» презентували ПАТ «Термно хліб» та благодійний фонд «Стопрак».

Допомогти онкохворим діткам відтепер може кожен, придбавши хліб зі спеціальною наклейкою.

У благодійній акції бере участь лише один вид хліба – «Родинний». Вартість буханки – 4 гривні 30 копійок. З них 10 копійок ітиме на допомогу дітям зі страшним діагнозом.

Х РЕФОРМА

ДАІ І ДІЛЬНИЧНИХ ХОЧУТЬ ПРИВ'ЯЗАТИ ДО МІСТ

Тетяна ГРИШИНА

Завдяки реформі місцевого самоврядування в Україні планують децентралізувати владу і фінанси та навіть зробити представників Державтоінспекції підзвітними міським радам.

Про це йшлося 12 травня під час дебатів на тему місцевого самоврядування у рамках проекту «Польський досвід системних змін. Практичні імплікації для України».

Зокрема, луцький міський голова Микола Романюк зазначив, що згідно з концепцією реформування місцевого самоврядування, в Україні пропонують поділити форми місцевого самоврядування на базовий, районний та регіональний рівні. Луцьк як місто стосуватиметься базового рівня.

«На рівні області має бути рада і обласний виконавчий комітет. На рівні району – районна рада і комітет. І на рівні міста ми вже зробили крок вперед, бо маємо міську раду і виконавчий комітет. А також ідеться про представника держави. Поки не визначено, як його посада буде

звучати і кого він представлятиме – президента чи уряд», – пояснює Романюк.

Таку адміністративну реформу має підкріпити децентралізація фінансування, а також зміна діяльності Держказначейства, від якого нині залежні місцеві бюджети. Зокрема, є пропозиції, аби 50% податку на прибуток залишалося у розпорядженні місцевої громади. Такі зміни, на думку експертів, потрібно терміново передбачити у Бюджетному та Податковому кодексах. Окрім цього, на місцях пропонують залишити частку «екологічного податку», який нині повністю потрапляє до державного бюджету.

Зміни мають торкатися і розмежування підпорядкування силових структур. Наприклад, як пояснює Романюк, планують, аби муніципальна міліція, сектор охорони громадського порядку, дільничні інспектори і Державтоінспекція перейшли у підзвітність міських рад, а всі інші структури перебували під державним наглядом.

Директор відділу неінвестиційних проектів мерії міста Любліна

Кшиштоф Лонтка, ділячись польським досвідом, зазначає, що процес децентралізації влади був важким.

«У Польщі свого часу відбулася дуже гостра дискусія на тему кількості рівнів самоврядування. Я думаю, що ця дискусія закінчилася неправильно. Зараз ми доходимо висновку, що три рівні самоврядування – це забагато. Тобто зайвими є повіти, аналог районів. Але аби в цьому переконалися, треба, аби минуло 10-15 років», – зазначив Лонтка.

Нині ж великі міста Польщі навіть переходять до створення так званих громадянських бюджетів. Наприклад, в 2015 році в місті Любліні передбачать 2,5 мільйони євро для втілення проектів, які пропонують жителі міста. Фінансують їх ті проекти, за які проголосує більшість шляхом інтернет-опитування або ж паперовим голосуванням.

Окрім цього, незалежність бюджетів у Польщі підкріплюється тим, що кошти перебувають на рахунках комерційних банків. Якщо ж депутати місцевих рад хочуть здійснити більш великі інвестиції, то вони мають право брати кредит.

перспективі – збільшення кількості двоколісного транспорту, дитячі велосипеди і крісла. Також уже найближчим часом тут навчатимуть їзди на велосипеді усіх охочих.

Луцький мер Микола Романюк запевняє: міська влада докладе максимум зусиль для розвитку велосипедної інфраструктури. Каже, що скоро на вулицях міста, де це можливо зробити, будуть велодоріжки.

Відкриття велопрокату – одна з цікавинку нинішнього туристичного сезону в Луцьку. До слова, цього горіч відзначається 585-та річниця з'їзду європейських монархів у стародавньому Луцьку. Історики стверджують, що у далекому 1429 році до міста прибуло 15 тисяч осіб, а сам з'їзд тривав п'ять тижнів. Це була перша спроба об'єднати Європу, і саме ця подія допомогла Луцьку потрапити на європейську карту.

Х ШОК

ДІТИ-РОМИ ВОЛИНИ НЕ ЗНАЮТЬ, ЩО ЖИВУТЬ В УКРАЇНІ

98% дітей ромської національності на Волині не знають назви країни, в якій живуть.

Про результати дослідження «Контроль – якісні знання» розповіли 14 травня під час прес-конференції у Волинському прес-клубі, пише «ВолиньPost».

Громадська організація «Терне Рома» за підтримки фонду «Відродження» провела дослідження у Луцькому, Горохівському та Ківерцівському районах. Опитували дорослих ромів, їхніх дітей, учителів, представників районних управлінь освіти.

Як розповіла керівник Волинської обласної організації «Терне Рома» Тетяна Логвинюк, дослідження вказують на приховану ксенофобію щодо ромів. Наприклад, вважає жінка, про це може свідчити факт, що 75% вчителів не хочуть, аби роми вчилися у загальних класах.

Логвинюк зазначила, що 70% дорослого ромського населення

Волині неписьменні, незважаючи на те, що всі вони свого часу ходили до школи.

Окрема група вибірки – 60 дітей початкових класів школи. Дві третини цієї групи – діти з неблагополучних сімей, де батьки малописьменні або повністю неписьменні. Їх опитували в домашніх умовах. 98% з цієї групи не знають, в якій країні вони живуть. 100% не змогли назвати сторони світу. 50% не змогли відповісти, де встає і сідає сонце, більшість відповідей – «з неба». 3% взагалі не відповіли на жодне запитання. 99% не змогли відповісти, які види транспорту вони знають. 98% не знають жодних порід дерев. 75% не знають, чим квадрат відрізняється від круга. 80% не знають, як на вигляд слон. 100% не знають, як відрізати річку від озера. 90% не назвали жодного іншого міста чи населеного пункту за межами їхнього району проживання. Чимало не знають, що є місто Луцьк.

Х ГАМАНЕЦЬ

ДОКУМЕНТИ ДЛЯ ВОДІЇВ ПОДЕШЕВШАЮТЬ

Посвідчення водіїв, техпаспорти на транспортні засоби, а також вітчизняні та закордонні паспорти громадян України стануть дешевшими.

Про це 14 травня повідомив заступник Міністра внутрішніх справ Сергій Чеботар, повідомляє прес-служба МВС України.

За його словами, зниження ціни пов'язане з тим, що відтепер посвідчення водіїв та інші документи суворої звітності виготовлятиме Національний банк України.

«Сьогодні Міністерство внутрішніх справ України передало всі функції щодо виготовлення посвідчень водіїв та інших документів суворої звітності Національному банку України. Хочу констатувати, що якщо при виготовленні підприємством «ЄДАПС» посвідчення водія коштувало 198 гривень, то тепер – 114 гривень, а це менше на 40 відсотків від їх вартості. Стільки ж коштуватиме і техпаспорт», – зазначив Сергій Чеботар.

За його словами, найближчим часом такі зміни відбудуться і у сфері виготовлення паспортів.

«Думаю, така тенденція буде і у виготовленні як українських, так і закордонних паспортів, і ціна на них значно знизиться», – зазначив заступник Міністра внутрішніх справ.

Х КРУТИМО ПЕДАЛІ

ЛУЦЬК НА РОВЕРІ

ЛУЧАНАМ І ГОСТЯМ МІСТА ПРОПОНУЮТЬ ВЕЛОПРОГУЛЯНКИ

Ірина КАЧАН

Відтепер у Луцьку працює пункт прокату велосипедів. Він діє при Центрі туристичної інформації та послуг, що на вулиці Сенаторки Левчанівської, 2. Пункт велопрокату запрацював 10 травня, у день відкриття туристичного сезону в обласному центрі Волині.

За словами керівника луцького Центру туристичної інформації та послуг Ольги Лактіонової, взяти на прокат велосипед можна із 9:30 до

17:30. Одна година прокату вартуватиме 15 грн, день (із 9:30 до 17:30) – 35 грн, доба – 50 грн.

«Кожна шоста година прокату безплатна, кожен восьмий день прокату – як бонус, а кожна десята доба також безплатна. Для того щоб прослідкувати кількість прокатів, ведеться спеціальний журнал. Тож не забудемо ні про кого», – розповіла вона.

Поки до послуг велолюбителів – 10 роверів на різний смак. Є змога бронювати велосипеди, які вибере клієнт, на визначений час. У

Мер Луцька Микола Романюк ровер осідлав лише на годинку. А от мер Лондона Борис Джонсон на велосипеді їздить навіть на роботу. Є на кого рівнятися!

СЕРГІЙ ТІГІПКО: ЗАВЖДИ МОЛОДИЙ ВІЧНИЙ РЕФОРМАТОР

Дмитро УРБАН

Один з майбутніх призерів президентських перегонів Сергій Тігіпка постає в образі вічно другого завжди молодого реформатора. Найсвіжіші соціологічні дослідження від компанії «GfK Ukraine», проведені 6-8 травня, вже виводять його на друге місце. Щоправда, похибка цього телефонного опитування становить 3,5%, а найближчий конкурент – Юлія Тимошенко – має лише на 0,2% менше. Тому можна сміливо говорити якщо не про перевищення рейтингу Тігіпка, то принаймні про його зрівняння з Тимошенко.

Сергій Тігіпка сподівається зайняти нішу представника інтересів Півдня та Сходу України. Адже після відходу Віктора Януковича у політичне небуття ця ніша залишилася вільною, і поки жоден з політиків її не заповнив.

Участь у цих виборах для Тігіпка потрібна, аби відродити свій проект – партію «Сильна Україна» і повернутися у вищу лігу української політики.

Але є дві речі, які Сергію Леонідовичу будуть згадувати ще довго: пенсійна реформа та його участь в Партії регіонів. Хоча й ці події не варто сприймати так однозначно.

БІОГРАФІЯ

Тігіпка Сергій Леонідович народився 13 лютого 1960 року в етнічно українському селі Драгонешти Лазовського району Молдавської РСР. У 1982 році закінчив Дніпропетровський металургійний інститут за фахом інженер-металург. Кандидат економічних наук.

Ім'я та статки Тігіпка заробив аж ніяк не на металургії. Відразу після армії, в 1984-му, подався опанувати комсомольську «ниву». У 1989-1991 роках був першим секретарем обкому комсомолу.

У 1991-му Тігіпка стає заступником голови правління комерційного банку «Дніпро». А в березні 1992 року – головою правління нового дніпропетровського КБ «ПриватБанк». Згідно з деякими даними, саме Тігіпка запропонував засновникам групи «Приват», серед яких були Ігор Коломойський та Геннадій Боголюбов, створити власний комерційний банк. В одному з інтерв'ю мільярдери Боголюбов сказав, що спершу Тігіпка був найманим менеджером, а потім став ключовим партнером і акціонером. Пізніше засновники «Привата» його частку викупили.

У 1994-1997 роках Тігіпка – позаштатний консультант Президента України Леоніда Кучми з питань грошової політики.

Потім отримує посади віцепрем'єр-міністра України з питань економічної реформи в уряді Павла Лазаренка (квітень-липень 1997-го), віцепрем'єра з питань економіки

в Кабміні Валерія Пустовойтенка (1997-1999), міністра економіки в уряді Віктора Ющенка.

У 2000 році на довиборах до Верховної Ради у виборчому окрузі в Павлограді стає народним депутатом України. У 2002-му повторно проходить до парламенту за списком пропрезидентського блоку «За Єдину Україну!».

З грудня 2002-го два роки обіймав посаду глави Національного банку України.

З 2000 до 2005 року очолював партію «Трудова Україна».

За час політичної кар'єри був членом РНБОУ, входив у склади й керував різними урядовими комісіями, радами і комітетами. Представляв Україну в міжурядових структурах СНД.

У листопаді 2004-го пішов з великої політики. Зосередився на управлінні власним великим бізнесом – фінансовою групою ТАС, в яку входили «ТАС-Інвестбанк», «ТАС-Комерцбанк», «ТАС-Бізнесбанк», страхова компанія ТАС, клініка сімейної медицини і низка інших активів.

У 2007 році продав «ТАС-Інвестбанк» і «ТАС-Комерцбанк» шведському банку «Swedbank». Як повідомляли ЗМІ, за 735 млн дол. при розмірі власного капіталу двох фініансових установ 161 млн дол.

18 березня 2008-го прем'єр-міністр Юлія Тимошенко заявила,

що призначила Тігіпка своїм радником. Водночас на пару з прем'єром він став співголовою новоствореної Ради інвесторів при Кабінеті Міністрів. 8 липня 2009 року Тігіпка звільнився з посади радника глави Кабміну за власним бажанням.

У червні 2009 року залишив пост глави правління фінансової групи ТАС і глави правління ВАТ «Сведбанк» і сконцентрувався на політичній діяльності.

У 2010 році Тігіпка провів успішну президентську кампанію і посів третє місце на президентських виборах, набравши понад 13% голосів.

Після виборів отримав пост віцепрем'єр-міністра з питань економіки в уряді регіонала Миколи Азарова. 9 грудня 2010-го в результаті початку адмінреформи став віцепрем'єр-міністром – міністром соціальної політики.

16 березня розпустив свою партію «Сильна Україна», закличавши однопартійців вступити в Партію регіонів. Того ж дня на з'їзді ПР його було обрано заступником лідера президентської партії.

З грудня 2012 року – народний депутат України VII скликання, пройшов під №3 списку Партії регіонів. Заступник голови фракції Партії регіонів у Верховній Раді. Член комітету з питань інформатизації та інформаційних технологій.

Відзначимо, що в 2004-му, під час президентської виборчої кампа-

нії, несподівано для багатьох Тігіпка став довіреною особою кандидата Віктора Януковича і очолив його передвиборний штаб. Через тиждень після першого туру виборів і початку Помаранчевої революції покинув команду кандидата-прем'єра і подав у відставку з поста глави НБУ. А незабаром на досить тривалий час зник з поля зору сюдисущих журналістів, попередньо в ефірі «5 каналу» заявивши, що йдучи не попрощався з Януковичем, оскільки «ми з ним сто грамів не пили», і пообіцявши, що якщо президентом стане Ющенко, буде до нього в опозиції.

До речі, і сьогодні багато експертів упевнені, що якби тоді Кучма поставив не на Януковича, а на Тігіпка, результат президентських перегонів міг виявитися зовсім іншим.

Після виборів президента екс-глава Нацбанку і засновник групи ТАС займався суто бізнесом, склавши з себе повноваження лідера «Трудової України» і проігнорувавши парламентські кампанії 2006 і 2007 років.

Сергій Тігіпка – незмінний фігурант рейтингів найбагатших людей України. Журнал «Forbes» оцінював статки Тігіпка в понад 1 млрд дол.

Політик і мультимільйонер одружений. У Тігіпка від першого шлюбу є доросла дочка Анна. Саме на її честь було названо групу ТАС (від Тігіпка Анна Сергіївна). У другому шлюбі у Тігіпка троє дітей.

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА

Очевидно, найбільше злоби на Сергія Тігіпка тримають в собі ті, кому за п'ятдесят. І це пов'язано з пенсійною реформою, яку розпочав Сергій Леонідович, будучи віцепрем'єром в уряді Азарова.

Адже найбільш неприємною новиною реформи для більшості громадян стало поступове підвищення пенсійного віку – чоловікам до 65 років, а жінкам – до 60.

Попри це, незалежні експерти зазначають, що такий крок був життєво потрібним для України. Адже з року в рік дефіцит Пенсійного фонду зростає, кількість пенсіонерів у країні збільшувалася, а кількість осіб працездатного віку навпаки – зменшувалася.

Більше того, в липні 2011 року колишній президент Польщі Олександр Квасневський в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» заявив, що підтримує українську пенсійну реформу.

– Я підтримую цю пенсійну реформу, оскільки вона добре продумана, – сказав польський політик. – Я поважаю пана Тігіпка за те, що він вирішив піти з цим (проектом пенсійної реформи. – Ред.) до українського парламенту. На мою думку, прагматичність у такому європейському мисленні дуже серйозно працює, і він це показав. Я бажаю йому всього найкращого, – зазначив експрезидент Польщі.

Сам же Тігіпка у статті на «Українській правді» так обґрунтував потребу її впровадження:

«Україна посідає чи не перше місце у світі за питомою вагою пенсійних виплат. Вони становлять близько 18% ВВП, що в півтора рази перевищує аналогічний показник розвинутих європейських країн.

Крім того, у нас дуже висока частка соціальних платежів у структурі заробітної плати – понад 40% заробленого. Здавалося б, пенсіонери в такій країні мають жити заможливо.

Та все навпаки: середня пенсія у нас одна з найнижчих на континенті. Зараз майже 65% пенсіонерів отримують пенсію, меншу за 1000 гривень на місяць – це у 4-10 разів нижче, ніж в інших європейських країнах.

Причини такого абсурду криються у нашій пенсійній системі – відсталій, неефективній, несправедливій. Вона майже без змін існує понад 80 років. 11 лютого 1930 року Рада народних комісарів СРСР встановила пенсійний вік – 60 років для чоловіків і 55 років для жінок.

У той час тільки кожен третій чоловік та кожна друга жінка доживали до виходу на пенсію, а середній період їхнього перебування на пенсії становив, відповідно, 8 та 12 років. Зараз демографічна ситуація кардинально змінилася, а вік виходу на пенсію – ні.

Як наслідок – Україна має чи не найнижчий пенсійний вік у світі: в середньому, якщо враховувати людей, які виходять на пенсію за вислугою років, українець починає отримувати пенсійні виплати в 53 роки.

У результаті пенсії отримують як цілком працездатні чоловіки та жінки у віці 50-60 років, які ще можуть продовжувати трудову діяльність, так і люди похилого віку, які не мають змоги працювати та живуть на саму пенсію.

Пенсійні кошти розпорошуються на велику кількість людей, а середній розмір пенсії – надто малий. Держава щороку витрачає близько 25 мільярдів гривень на доплати майже трьом мільйонам пенсіонерів, оскільки нараховані їм пенсії нижчі від прожиткового мінімуму.

Політики-популісти рік у рік відтягували більші соціальні реформи – ЖКГ, освіти та охорони здоров'я, пенсійну реформу. Через таку безвідповідальність країна опинилася на порозі кризи – за три роки національний борг збільшився майже втричі, а держава уже неспроможна виконувати усі взяті на себе зобов'язання перед громадянами».

У цьому випадку Тігіпка зіграв роль громовидвода: забрав на себе весь негатив непопулярної, але такої потрібної українському суспільству реформи. Подібно до автора польського економічного дива Лешка Бальцеровича, який, провівши низку непопулярних реформ, пішов у політичне небуття. Зараз же про Бальцеровича самі поляки згадують не без пієтету.

Тому й пенсійну реформу Тігіпка українці зможуть оцінити лише з часом.

ЗАПЛАКАНІ ВЕЛИКІ ПЕРЕМОГИ

ЧОМУ УКРАЇНЦІ СХИЛЬНІ БЕЗ БОЮ ЗДАВАТИ ВИСОТИ НАЦІОНАЛЬНОГО УСПІХУ?

Олекса РЕВКО

Характер будь-якої нації, як і звичайної людини, складається у призмі її життєвих поразок та перемог. Ніхто не любить «нитиків», що завжди скаржаться на особисті невдачі. Усі поважають і вчаться на успіхах діячів, яким вдається навіть з перепони зробити трамплін. Крізь історичну пам'ять українців, підсвідомо впливаючи на нашу ментальність, у ХХ столітті пройшло кілька глобальних воєн. Переділ сфер впливу після кожної з них міг і став для України фактором консолідації та інтенсивного розвитку. Але ми й до сьогодні схильні оплакувати свої досягнення і легко поступаємося військовою славою на користь тези про «миролюбність нації».

Наприклад, Перша світова завершилася революцією, розпадом Російської імперії та проголошенням на теренах України демократичних республік. З подій майже сторічної давнини у державному церемоніалі України нині вшановують дві – День пам'яті Крут і День Соборності та Свободи України. Під час вшанування подвигу молодих героїв традиційно влаштовують панахиду, яка доречна тільки з християнської точки зору. Найвідоміше поетичне осмислення подвигу студентів Крут належить Павлу Тичині. Воно викладене у співочо-ліричних тонах:

На Аскольдовій могилі

поховали їх —

Тридцять мучнів-українців,
славних молодих...

На Аскольдовій могилі

український цвіт! —

По кривавій по дорозі нам
іти у світ.

На кого посміла зняти

зрадника рука?

Квітне сонце, — грає вітер
і Дніпро-ріка...

На кого завзявся Кайн? Боже,
покарай!

Понад все вони любили свій
коханий край.

Вмерли в Новім Заповіті
з славою святих.

На Аскольдовій Могилі
поховали їх.

Проте ні в поезіях не знайдете, і дуже рідко у сучасних промовах згадують, що стійкість цих хлопців дала змогу українській делегації укласти перший в ході I світової війни Брест-Литовський мирний договір, який, по суті, врятував молоду українську державність.

Те, що зробив президент Віктор Янукович з Днем Соборності, взагалі не вкладається в голову – об'єднав події 1918 року з революційним

піднесенням 2004-го, заваливши на купу, як історичне «лахміття», ідеї незрозумілих і чужих для нього Об'єднання та Свободи. Тому й не дивно, що і цей день став для українців приводом для суму – що Злука виявилася нетривкою, що державність уже за кілька років було втрачено, що Помаранчеве піднесення не стало революцією, що суспільство вкотре розчарувалося у спроможності збудувати державу своєї мрії.

На початку Другої світової війни ці мрії здійснилися – 17 вересня 1939 року Україна майже вповні була оформлена у своїй сучасній територіальній конфігурації після втручання радянських військ. Знаний український поет Микола Бажан так описує «Золотий вересень»:

...І встав собі боєць,

і Збруч переступив,

І пісня з ним ввійшла

сюди святково,

І чуваний з цих берегів мотив,

Який гримів так знано

і так ново,

Весь визволений натовп

підхопив.

Бійцям-братам як щирий

знак привіту,

Мале дівча в худих своїх руках

Принесло жмутик

вересневий цвіту,

І дар дівчатка, скромний

та любовний,

Боєць прийняв і ним

прикрасив шитик.

Одразу відчувається різниця у настроях з Павлом Тичиною, чи не так? Скажете, неспівставні події? Авжеж. Під Крутами полягло майже 400 бійців. А після 17 вересня їх винищено мільйонами, проте під бравурні марші та веселі пісні радянська пропаганда набирала своїх обертів. Тож втілення давньої мрії про об'єднання українських земель знову не стали приводом радіти за успіхи української державності. Історик Євген Захаров так підсумовує

сучасне трактування тих подій: «Західна Україна справді була приєднана до Східної по волі Сталіна, але це не можна визначати як свято, а тільки як день жалоби. Цей день коштував десяткам мільйонів українців життя й свободи». Отже, щороку у вересні в нас – знову панахида. До жалоби у червні з приводу початку наступу гітлерівців на Східному фронті додамо траурне покладання квітів з нагоди визволення України від фашистських загарбників у жовтні кожного року.

З-поміж подій Другої світової лише День Перемоги 9 травня став символом радості, хай і «зі сльозами на очах». Безглуздо сперечатися про український вклад в перемогу Радянського Союзу у Великій Вітчизняній війні. Наша держава у цьому театрі воєнних дій – і плацдарм, і фронт-вики, і їхній бойовий дух, і стратегічні розробки, і тилове забезпечення. Великий внесок українського народу в перемогу над ворогом, небувалі жертви й мучеництво справедливо дістали міжнародне визнання. 1945 року Україна стала членом-засновником ООН.

9 травня для всіх українців стало справді всенародним святом миру, апофеозом життя для праці та радості, розвитку та удосконалення. Офіційно в українському законодавстві День Перемоги визначається як день «торжества» безсмертного подвигу народу. За результатами соціологічного опитування, проведеного 2011 року Центром Разумкова, 70% громадян України вважали День Перемоги великим святом, ще 23,6% опитаних вважали цей день звичайним святом. Не вважали День Перемоги святом лише 4,7% респондентів.

Проте нині знову лунають заклики окремих політиків замінити радість Великої Перемоги на сум Дня пам'яті жертв Другої світової війни. За європейським часом капітуляції фашистської Німеччини, 8 травня, панахиди за загиблими на фронтах проводили у Києві, Львові, Запоріжжі, Дніпропетровську. Як комп-

роміс, можна було б згадати про Свято пам'яті та примирення, яке 8-9 травня, починаючи з 2005 року, рекомендує відзначати ООН. Та ні – цього року під час святкування 9 Травня у Луцьку знову обмежилися панахидою з короткою промовою. Українці традиційно віддають перевагу плачу та жалю у церемоніях державних свят.

Така позиція тільки лле воду на млин Володимира Путіна, який заявляє про можливість переможної ходи радянських військ і без українців. Він це проголошує з уже відомою нам метою зміцнити російський бойовий та імперський дух, але навіщо, чому українці так легко погоджуються з ним і схильні відмовитися від національних бойових перемог?

Пояснюю цей феномен впливом «холодної війни», що розпочалася одразу після завершення Другої світової. Нагадаю, Велику Перемогу почали ділити ще в травні 1945-го. Небажання Сталіна розділити її радість із союзниками по коаліції підтверджує різниця у визначенні дати капітуляції Німеччини. Текст акта про повну і беззастережну капітуляцію Німеччини, що його 8 травня 1945 року підписав генерал-фельдмаршал Кейтель, не було погоджено зі ставкою Сталіна, тому акт перепідписували вдруге. І всі країни колишнього СРСР святкують День Перемоги 9 травня, на день пізніше, ніж решта держав антигітлерівської коаліції. У 1945 році Москва відзначила Свято Перемоги грандіозним парадом та неробочим днем, а вже у 1948-му Сталін скасував святкування цього дня.

Про День Перемоги згадали аж у 1965-му, у розпал «холодної війни», яка була, по суті, першою глобальною інформаційною війною. У Москві це свято завжди відзначали піднесено-патріотично, з урочистими військовими парадми Радянської армії на Червоній площі, з демонстрацією бойової сили, переваг у розгорнутій до світових масштабів гонці озброєнь. Радянська імперія нарощувала

м'язи, що стали підставою російської шовіністичної впевненості.

А в Україні в той час далі рахували жертви, гоїли рани, відбудували зруйновану інфраструктуру, доглядали могили і з жахом молилися – «тільки б не було війни». Історична пам'ять українців після низки невдач, колективізації та голодомору вкотре фіксувала страх як найсильнішу емоцію державотворення. Цей страх додатково культивувався пропагандистськими ресурсами тоталітарного режиму. І саме він сьогодні – найбільший ворог держави України.

Цю тактику державотворення скваної страхом нації ще після Першої світової війни висміяв Юрій Липа в поезії «Про жебраків при дорозі»:

Виведу націю я на роздоріжжя,
попхненькою над нею, пограю на лірі –
Може, подивуються такій гарячій
вірі інші народи з силою своєю.
Скажуть: то учтивга дитина
хороша, співа пісеньки,
не бунтує, щоб злого робити.
Випадає похвалити ці діти
і державність дати.
Хай їм світить надія,
хоч би й без дати!

Холодна війна завершилася розпадом Радянського Союзу. Україна знову вдало скористалася черговим шансом та постала як незалежна, соборна, демократична республіка. І мусить творити, підтримувати й пропагувати власний національний успіх. Серед таких досвідів один з найяскравіших – Перемога у Великій Вітчизняній війні. Тому особливо тепер, коли Росія агресивно намагається диктувати новий світовий порядок, Велика Перемога України не можна так легко здавати без бою, ховаючи їх радість у труни суцільних панахид.

Нашій історичній пам'яті гостро бракує позитивних емоцій. Це може бути одним із завдань Президента України, якого оберемо уже зовсім скоро. Тільки чомусь у жодній передвиборній програмі нема й згадки про перегляд переліку і змісту дат, що відзначаються на державному рівні. А дарма. Бо досить українцям оплакувати свої жертви. Треба навчитися пишати і захищати свої національні перемоги.

ЖУРНАЛІСТ ТЕТЯНА ЗАРОВНАЯ: «МЕНЕ НАЗВАЛИ ІДЕЙНИМ НАТХНЕННИКОМ ЗНИЩЕННЯ ДНР»

Розмовляв Юрій КОНКЕВИЧ

Донецька журналістка Тетяна Заровная у ці дні веде свою війну із сепартизмом. Вона – інформаційна. Здавалося б, несерйозна, кулі на цьому фронті не літають. Але й таку війну важливо виграти нашій державі, аби щохвилини менше ставало б співгромадян, які вірять в облуду російського агітпропу. Власкор «Газети по-українськи» у Донецьку була активісткою місцевого Євромайдану, але місяць тому мусила виїхати з рідного міста – її, як і десятки інших наших колег, почали переслідувати люди з «колорадськими» стрічками. «Хроніки» запитали у Тетяни, що вона думає про те, що відбувається на сході країни...

«ЦЕ ЗВИЧАЙНИЙ ТЕРОРИЗМ»

– У ці дні я вже не знаю, за яку інформацію хапатися, що коментувати і про що глибше дізнаватися: поки з'ясовую, кого вбили чи вкрали, це саме стається із все більшою кількістю людей, – голос журналістки дуже стривожений, під час розмови часто вона переходить заледве не на крик...

– Тетяно, яку дефініцію ви назвали б тому, що у ці дні відбувається у вашому рідному місті, у Луганську, у Маріуполі чи Краматорську? Це – анархія, безсилля Києва, бунт олігархічних груп Сходу чи непряма інтервенція Росії?

– Я сказала б, що це звичайний тероризм, ґрунтом для якого є все те, що ви вище перерахували. Причому тероризує місцеве населення незначна частка цього ж населення. Це неосвічена частина жителів Донбасу, одурманені люди, які домагаються міфічного СРСР чи незалежної ДНР. Але навіть адекватні прибічники Партії регіонів у нас розуміють, що незалежна ДНР – це Придністров'я і Південна Осетія. Є купка стариганів комуністичного зомбування або люди, які просто ненавидять Україну та українську владу. Люмпени ненавидять за своє бучітмо «голодне дитинство чи юність». Це стосовно тих, хто бореться проти влади за дарма. Але ж вбивають не вони, вбиває криміналітет, озброєний Росією. І вбивають конкретні терористи, яких спрямувала суди сусідня держава. Росія закинула сюди всіх своїх негідників, плюс наша кримінальна сволота потрохи підняла голови. Ще воюють бойовики з Криму, з Південної Осетії, Чечні. Усі зараз тут.

– Надзвичайний стан врятує ситуацію чи його наразі вже де-факто оголошено в Донецьку?

– Напевне, іншого виходу немає. Бо занадто велика кількість людей зі зброєю зараз у місті. Тривають вбивства, тортури і зникнення людей... Грабують автосалони, грабують бізнес і простих людей...

«НАДЗВИЧАЙНИЙ СТАН І ПОКАРАННЯ ДЛЯ МІСЦЕВОЇ ВЛАДИ ТА МІЛІЦІЇ»

– Ми можемо говорити, що міліції як такої немає в місті?

– Ви знаєте, вона є, але краще її не було б. Дивно, чи не так? І влади краще не було б такої, як зараз. Вони працюють на боці оцих негідників. Мер Донецька Лук'яненко і далі щось стверджує про «повстанців», «протестувальників». А ці «борці за Донбас» підійшли у День Перемоги до дирижера оркестру, який виконував український гімн, і ледь не задушили. І це в центрі міста, біля знаменитої «Донбас Арени»... Ці «повстанці» розрізають жертвам животи, викрадають людей, катують їх! Які «повстанці», пане мер?! Це терористи. А Лук'яненко і далі бавиться з ними у переговори. Уся місцева влада в нас зацікавлена в тому, щоб залишитися на місці, тому зацікавлена у розкачуванні човна – їм так легше, бо сепаратисти-терористи, якщо їх підтримати, не запитають про попередні злочини і малодушність. І всі ці лук'яненки та левченки втраять доступ до годівнички.

Знаєте, було б набагато легше захищатися, якби ми бачили ворогів перед собою, якби влада була стовідсотково Владою, не біла ножом у спину, не натягувала на себе ті «колорадські» стрічки, з якими вбивають і знущаються над людьми. Було б легше захистити єдність країни, якби на міліцію можна було б сподіватися як на ПРАВОохоронну структуру, яка не зрадить, підставить плече. Тому, повертаючись до попереднього запитання, думаю, що треба запроваджувати надзвичайний стан і карати місцеву владу.

– Чув таку думку, що терористи-сепаратисти нині грабують, бо хочуть потрохи «звалювати» в Росію і залягати на дно...

– Я також це читала. Хотіла б думати, що це правда. Але як тоді трактувати нечувану жорсто-

кість стосовно керівника «Свободи» в Донецьку? До хлопця прийшли додому, катували, заледве не вбили. Він врятувався, йому знайшли реанімобіль та машину супроводу. Ці негідники викрали реанімобіль з жінкою-лікарем та цим «свободівцем»! Це вже просто злочин заради злочину. Терор заради терору для залякування населення. Або ж випадок із сім'єю, розстріляною на дорозі до Росії... Це був директор приватної шахти, який симпатизував Росії, до речі. Коли стало дуже небезпечно не те, що бізнес провадити, а просто жити в Антрациті, він вирішив вивезти в прикордонне російське місто свою родину. На блок-пості не зупинився, бо мав із собою велику суму грошей, які збирався залишити дружині й дитині. По радіозв'язку бандити з блок-посту передали інформацію про машини бандитам, які сиділи у засідці... В результаті обстрілу загинув підприємець і його дружина, доньку важко поранено... Ці люди ні в кого не стріляли, вони нікому не погрожували.

«У БАНДИТІВ НА БЛОК-ПОСТАХ – КОПІЇ НАШИХ ОСОБИСТИХ ДАНИХ»

– Як поведуться місцеві ЗМІ?

– Частина продовжує роботу, хоча захоплення студій і редакцій – типове явище. Так само масове явище – це виїзд працівників ЗМІ з Донецька. У тому числі і я мусила виїхати. Бо полюють передусім на проукраїнських політиків та журналістів. Коли 6 квітня захопили в Донецьку державну адміністрацію, я відразу зрозуміла, що всі мої погані прогнози збуваються. Після захоплення сказала друзям: «Тепер почнуть нас викрадати». Я була під час захоплення і бачила, як діяла міліція: вона симпатизувала захопникам. Усе здали відверто, за задалегідь заготовленим планом. Через тиждень у Слов'янськ увійшли російські диверсанти. Почалися масові побиття, викрадення, спалення будинків та автомобілів. Ще через якийсь час ми дізналися, що на блок-постах цих негідників є ксерокопії паспортів усіх активістів донецького Євромайдану. Ну, ви розумієте, хто їх міг передати бандитам... Тому я виїхала до Києва 14 квітня.

– Я бачив фото, на якому вас назвали фашистом і сказали, що ви хочете знищити Донбас...

– Це було ще у лютому, під час Євромайдану. Вони зробили кілька плакатів, на яких розмісти-

ли фото активістів і відповідні написи. Класично полювали на відьом... Згодом в інтернеті на спеціальних сайтах розмістили особисті дані всіх активістів. Причому це не класичні революціонери-активісти, а часто просто люди, які мають іншу позицію, проукраїнську. Після того як я перебралася до Києва, на цих сайтах почали писати, що розшукується «тварь Татьяна Заровная», яка працює в «Газеті по-українськи», «живе у Києві», «ідейний натхненник знищення Донецької Республіки». За останні слова я можу навіть себе похвалити. Круте формулювання. Звісно, цю «республіку» треба знищити, а її буцімто керівників посадити за ґрати.

«ЖИТТЯ ЗАВМИРАЄ»

– Вам не докоряють, що втекли з Донецька?..

– Нам часто кажуть, що ми не хочемо боротися за Донбас. Звісно, класно іти на пікет, знаючи, що тебе не вб'ють і не викрадуть... Так, у Києві також подібне було! Але різний ступінь вірогідності у Києві в лютому та в Донецьку у травні... У моєї колеги нині передінфарктний стан – її шукали донецькі урки-орки. Не знайшли, вона виїхала, але той безперервний стрес нині позначився на її здоров'ї.

– Як вижити під час війни простим людям? Чи є продукти, транспорт, чи працюють школи?

– У Слов'янську, наприклад, життя завмерло – це гуманітарна катастрофа. Виробляти будь-що небезпечно. Бо озброєні бойовики приходять до підприємців і забирають усе, що хочуть. Люди зачинаються, ховаються. Згадайте ще раз оту розстріляну сім'ю підприємця з Антрацита... Ми проводили опитування в Донецьку – більшість бізнесменів сказали, що згортають діяльність, закриваються. Це в Донецьку – у більш-менш благополучному з точки зору безпеки місті.

Так, люди втікають, причому масово. Кому хочеться чекати грабунку чи випадкової кулі? Є благодійні люди, які за власний кошт відправляють дітей у безпечні місця. Літаки й потяги везуть на захід і до Києва цілі родини. Знаю, що і в соціальних мережах відповідні групи створюються – вони обговорюють питання евакуації зі сходу країни. Це все ознаки громадянської війни. Переможемо у ній – збережемо Україну.

Х КІНОРЕЦЕНЗІЯ

«ДЖУНО»: ДИТИНА В ДИТИНІ

Ірина КАЧАН

Американсько-канадська кінострічка «Джуно» лишає по собі теплий слід. Фільм водночас кумедний і трагічний, парадоксальний і дуже життєвий. Яскрава, сумна і романтична картинка насамперед зацікавить підлітків. Кіно для всіх, та не всім стане до вподоби.

Фільм про дев'ять місяців життя 16-річної американської школярки Джуно, яка завагітніла від свого найкращого друга. Чим не реальна життєва історія? Утім дівчинка напрочуд легко долає стрес і самотійно ухвалює дорослі рішення. Та й з власними батьками їй вдається порозумітися, що нереально для більшості підлітків з подібними проблемами.

Джуно вирішує не позбавляти життя людинки, яку носить в собі. Підшуковує для свого дитяти сім'ю,

готову взяти його на виховання. З новими дорослими друзями, які мають стати батьками незапланованої дитинки, Джуно швидко зближується. Та з часом сімейна пара починає сумніватися, чи потрібен їм узагалі цей малюк. Що сильніше починає

битися друге серце у вагітній дівчинці, то більше вона сама починає сумніватися у правильності своїх рішень. Але через дитину Джуно став уникати її коханий, той самий малолітній батько, який, щоправда, теж закоханий у дівчинку.

Кінцівка фільму – непевний хеппі-енд. Усе закінчується добре, Джуно народжує сина, віддає його на виховання матері-одиначці й знову зближується з коханим. Та що відбувається в душі юної мами і чи буде її життя таким же, як до вагітності? Тут уже кожен глядач доміслить...

Незважаючи на те, що фільм вийшов доволі кумедним, він усе ж спонукає замислитися: а чи все насправді так, як нам хочеться, що нам до снаги, а що ні?

До слова, кінострічка «Джуно» отримала «Оскара» за найкращий сценарій, і ця статуетка насправду заслужена. На «Оскара» номінувалася і головна героїня, яку грає Еллен Пейдж, проте відзнаки актриса не отримала.

Фільм створює сильний контраст, якщо порівнювати його з чисельними молодіжними комедіями, де популяризується гумор «нижче плінтуса». Дивитися варто.

Х АФІША

ДАКООКА

Початок: 22:00
Місце: «Ring DJ Cafe»
Виступ піаністки і співачки у стилі fusion
Деталі за телефоном: (066) 358-77-11

ОЛЯ ПОЛЯКОВА

16 ТРАВНЯ
Початок: 23:00
Місце: «Opera Dance Club»
З «живим» концертом виступить епатажна співачка та телеведуча
Деталі за телефоном: (095) 036-37-77

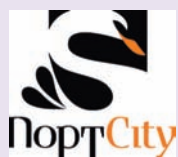

НІЧ МУЗЕЇВ

17 ТРАВНЯ
Початок: 20:00
Місце: Художній музей Луцька
Святкова програма до Міжнародного дня музеїв
Деталі за телефоном: (0332) 732-075

ВІДКРИТТЯ ТОРГОВОГО ЦЕНТРУ

17 ТРАВНЯ
Початок: 12:00
Місце: Соборності, 45
Відкриття торгового центру «ПортСіті» за участі гуртів «Лама» та «Скрябін»
Деталі за телефоном: (0332) 78-78-28

МАКС ТАВРИЧЕСЬКИЙ

17 ТРАВНЯ
Початок: 20:00
Місце: Паб «Laphroaig»
Виступить виконавець акустичного блюзу
Деталі за телефоном: (066) 744-74-64

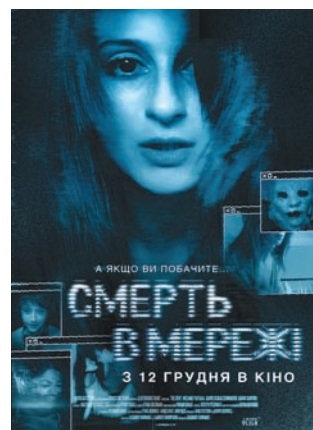
КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«СМЕРТЬ У МЕРЕЖІ»
(США, 2013)

Режисер: Захарі Донах'ю

Шанувальникам жанру псевдодокументалістики рекомендовано. Цього разу на вас чекає не просто біганина з камерою в руках від одержимих дияволом чи біс зна чим. Автори фільму пішли далі, в ногу з прогресом. Тепер усі події фільму фіксуються вебками ноутбуків та «айфонів» :) Втім сама історія доволі непогана, хоча й передбачувана... Дівчинка виграє грант на дослідження людей, що проводять час в мережі. Одного разу героїня стає свідком вбивства у режимі онлайн. Для того щоб у поліції повірили її розповіді і не прийняли відео за фейк, відважна дослідниця має дочекатися смерті своїх близьких. Жорстоке, місцями лячне, але відносно цікаве видово. Для тих, хто подібне любить, заїде легко :)
СМЕРТЬ В МЕРЕЖІ
3 12 ГРУДНЯ В КІНО

«БІЛЯВКА В ЕФІРІ»
(США, 2014)

Режисер: Стівен Брілл

У мене ніколи не було упередженого ставлення до білявок, до на перший погляд «тупих» американських комедій і побутової ментальності америкосів :) Ніколи. Проте, імовірно, деякі пункти з цього списку після перегляду стрічки могли змінитися. Втім усе це не завадило Бріллу зробити смачне кіно з гарними акторами та небувалою концентрацією людського ідіотизму на один квадратний метр відзнятих локацій. Я сміявся :) А починалося все з того, що одна перспективна журналістка вирішила відвідати з подружками нічний клуб у трошки відвертішій сукні, ніж зазвичай. Далі ж за списком – нове кохання, стрьомні таксисти, наркопритони, полісмени, непривітні водії автобусів, забобонні євреї та, звісно, хеппі-енд :) Потіште себе і просто відпочиньте!
WALK OF SHAME

«ТРИ ДНІ НА ВБИВСТВО»

(США, Франція, Греція, РФ, 2014)

Режисер: МакДжи

Пристаркуватий, але дуже переконливий у своїх ролях і незмінно ефектний Кевін Костнер робить справу за всіх... і режисерів, і сценаристів, і операторів, і колег по знімальному майданчику. І це не може не тішити :) Особливо зважаючи на той факт, що до сюжету фільму приклався сам Люк Бессон. Щодо самої стрічки, то перед нами ще одна кримінальна історія про урядового бойовика, який іде з «двіжух» і ніяк не може піти. Цього разу його шантажують лікамі проти його невиліковної хвороби за умови виконання ще одного завдання. І це тоді, коли в нашого героя донька-підліток, велосипед, на якому вона не хоче кататися, і нескінченні міради варіантів того, в який колір пофарбувати волосся. На те вони й супергерої, щоб світ від зла рятувати і п'яних дочок з нічних клубів витягувати. Можна!

«ПОМСТА»

(Австралія, Великобританія, 2013)

Режисер: Джонатан Тепліцкі

Реальна історія британського офіцера, який побував у японському полоні й через багато років отримав змогу зустрітися з одним зі своїх таборових кривдників. Складна психологічна драма з відмінною грою Джеремі Ірвіна, прекрасної Ніколь Кідман та інших більш і менш іменитих акторів. Філософія болю і прощення. Щоб пробачити комусь, потрібно передовсім пробачити собі. Моментами сльози ледь стримував. Браво. Ні... БРАВО!!! Прекрасний фільм для поціновувачів кіно про душі людські під мікроскопом. Варто!

ГАЛОПОМ ПО ЗАКАРПАТТЮ

ЩО ПОБАЧИТИ В ДОЛИНІ УЖА, ТИСИ Й ЛАТОРИЦІ?

Юрій КОНКЕВИЧ

Шість годин автомобілем чопською трасою – і ти в іншому світі, хоч і в своїй державі. Гори посунулися й наші авто увірвалися на Закарпаття. Про Ужгород, який був кінцевим пунктом подорожі, не буду особливо поширюватися. Ошатний центр, найстаріша з усіх фортець Закарпаття, кілька класних кав'ярень, набережна Ужа, мости через нього – це справді найкращий фінал усієї мандрівки Закарпаттям. Але цей матеріал-блог більше про інші цікавинки цього дивовижного краю. Ми жили в Мукачевому і звіди «робили набіги» у місцини, які нас зацікавили на Закарпатті.

«КАЛЕНДАРНИЙ» ПАЛАЦ

Стартуємо ми із замку Шенборнів. Він якраз на чопській трасі, на під'їзді до Мукачєвого. Нині на території і в будівлі самого палацу-замку санаторій «Карпати». Тут класний релакс, бо, окрім феноменального палацу, що його побудував угорський граф Бухейм Шенборн в 1890–1895 роках, є ще чудовий сад-дендрарій з декоративним озером у центрі. Є бювет із мінеральною водичкою, навколо рідкісні породи дерев – самшит, катальпа, сосна Веймута, канадська ялина, японська вишня, рожевий бук, італійська глиниця.

Сам мисливський замок Шенборнів побудовано в романтичному стилі, він має романські та готичні мотиви. Його «фішка» – побудова за календарним принципом. Шенборн має 365 вікон, 52 кімнати і 12 вхідних дверей.

Ідеально було б, якби гроші за вхід на територію спрямовувалися б на реконструкцію палацу. Бо ззовні він має набагато ліпший вигляд, ніж всередині.

Не минайте Шенборнів, затишно тут, як у цісарській Австро-Угорщині.

НАРЦИСИ НЕ ПАХНУТЬ

Ну, вони, звісно, пахнуть, і в знаменитій долині біля Хуста зокрема. Але відверто – не настільки це диво природи вразило, як очікували. Принаймні сьогоднішній стан урочища Кіреші, засіяного вузьколистими червонокнижними нарцисами, набагато гірший, ніж уявлялося після студювання нету та розповідей знайомих.

Цього року вхід до Долини Нарцисів коштує 15 гривень з дорослого, 10 гривень для студентів і 6 гривень для школярів (загалом, розраховуючи бюджет мандрівки, зауважте, що вхід на більшість об'єктів не безплатний. – Ю.К.). Гроші ніби мали б іти на прибирання, охорону та порятунок долини.

Охоронців бачили, але й бачили дітей, які на вході продають букети нарцисів, бачили й стежки, витоптані поміж квітів. Очевидно, ходили ті ж діти.

Одне слово, квіти є, їх багато, і це справді долина нарцисів, але не така велика, як уявлялося.

Якщо їхати сюди, то варто завітати ще й у Хустський замок, який вражає, хоч і згорів у 1766 році від влучання блискавки у порохову вежу. Із замкової гори, яка височіє над містом, відкриваються гарні краєвиди на долину Тиси та Ріки. Дорога вгору і вниз забере годину.

ПРАВИЛО ДВОХ «Б»

Час, напевне, перекусити. Щоправда, на вихідні та в святкові дні, коли таких, як ми, туристів на Закарпатті до біса, зробити це швидко навряд чи вдасться. Заклади переповнені, й чекати замовлення треба щонайменше годину. Але якщо не «вирубуватися» й замовити дві-

три однакові страви, то кухарі дадуть раду вашому замовленню швидко.

Наші рекомендації – це бограч і банош. Угорський гострий борщ і кукурудзяна каша, перетерта з сиром і заправлена шкварками. Дешево, сердито й смачно. Після двох «Б» можна ноги в руки – і вперед, у нові цікаві місця.

ТАМПЛІЕРИ НА ГОРОДІ

На півдорозі з Мукачєвого до Ужгорода варто звернути праворуч траси до Середнього. Сьогодні частини фундаменту чотирикутної двадцятиметрової башти-донжона місцеві селяни використовують як межу для своїх городів. А цю фортифікацію орден тамплієрів будував ще у XII столітті. То був і митний пост, і подекуди й місце стояння невеликих гарнізо-

Відкритий басейн в Береговому

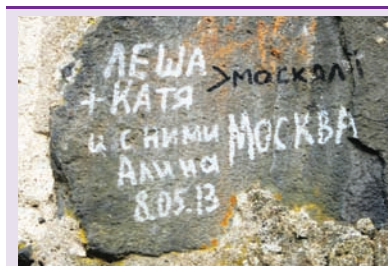
Тамплієри

нів хрестоносців. Тисячу років тому тамплієри отримали право на торгівлю солотвинською сіллю. Для охорони «соляного шляху» в Європу «храмовники» й звели кілька укріплень на Закарпатті. Одне з них збереглося в Середньому.

Сьогодні замок-вежа, на жаль, у жалюгідному, недоглянутому стані. Тому будьте обережними, пробираючись усередину та фоткаючись на фоні руїн.

ЗАМОК НА СКЕЛІ

Паланок буквально «висить» над Закарпаттям, його видно за кілька кілометрів на під'їзді до Мукачєвого. До слова, в українській

Ще рік тому автори цього графіті радо приїздили до Ужгорода, до «бандеровцев»-фошиздов... Москва й Ужгород, до слова, міста-побратими :)). Фоткалися, напевне, москвичі на фоні стін Невицького замку... Сьогодні їх вже назвали москалями...

Загалом, туристів у Закарпатті на травневі свята було предостатньо. Багато російської мови чулося. Після втрати Криму у Карпат і Закарпаття з'явився чудовий шанс привабити до себе ще більше туристів. І працювати в цьому напрямку є над чим – латати дороги, будувати кращі готелі, прибирати вуличну торгівлю, класти бруківку на хідниках та вчасно вивозити сміття.

Замок Шенборн

мові є кілька варіантів назви міста. На сторінці Верховної Ради, а також у словниках назва подається як Мукачєве. На сторінці міськради місто названо Мукачєво, так називають його й самі городяни. Колись правопис наказував називати його Мукачів.

Одне слово, бути на Закарпатті і не зайти в Паланок – «злочин» для мандрівника. А от саме Мукачєве... Так собі, містечко «на любителя». Нічого особливого, окрім кількох кварталів вочевидь ще чеської міжвоєнної забудови, ратуша й римо-католицький костел святого Мартина.

ЧЕРЕЗ ТЕРМИ Й ДО ВИНА

На Закарпатті є кілька термальних джерел. Ми відвідали відкритий басейн в Береговому. Його зводили в 1960-х роках як частину бази для радянських спортсменів. Згодом геологи виявили, що вода має цілющі властивості, й тепер басейн відвідують не лише спортсмени. Цікаво, що донедавна тут тренувалася й збірна України з фрістайлу. Чуваки стрибали з двох гірок-трамплінів у воду. Нині гірки знесли, а радянську рекреаційну споруду трохи підрихтували. Принаймні душеві й роздягалки тут присутні, такий-сякий сервіс на 40 гривень за годину налагоджено.

Басейн наповнюється з гейзера півторакілометрової глибини. Вода (увага!) – кремнієво-азотно-вуглекисло-хлоридно-натрієва. Винищує більшість мікробів, тому лякатися масового купання не варто. Водичка, до речі, має температуру біля 50 градусів, але в басейні охолоджується до 30-40 градусів. Того дня, коли ми занурювалися, було плюс 35. Інтернет, а за ним і місцеві, кажуть, що джерела, подібні до закарпатських, є лише в Угорщині, Новій Зеландії та на Камчатці.

Після купання нас чекала ятка з вином, причому не шмурдяком, а справжнім і недорогим.

Загалом, Береговому – респект. Компактне місто, з історією, духом. Видно, що геть прикордонне.

ЗАМОК НЕВІСТОК

Якщо чесно, він сподобався навіть більше від Паланка. Замок у Мукачєвому якийсь більш прилизаний, гамірний, розкручено-туристський, добряче експлуатується бізнесом, а Невицький загубився у нетрях, сторожує долину Ужа, непоказний, але водночас грізний. Подивившись на його побиті часом стіни і повіриш, що замок бачив не одну облогу.

Його історія починається приблизно у XII столітті. Невицький замок мав охороняти торговий шлях із угорських володінь до Галича. Фортифікація постійно переходила з рук у руки й занепадала у середині XVII століття.

Як і всі «старувки», Невицький народив про себе легенди. Одна з них приписує назві замку властивість захищати наречених, невісток від лихої долі. Звідси, мовляв, і назва, і відповідно паломництво на вихідні дні весільних кортежів з Ужгорода. Ми були тут також у неділю, але вітер і циклон вочевидь відігнали туристів і весільні звізди. Ну й добре – нам дісталося більше емоцій. Чимось Невицький нагадує Тараканівський форт під Дубном. Як кажуть – «хайлі рекомендад».

Х ДЗЮДО ЛЮБОМЛЬСЬКЕ ДЗЮДО «ВІДДУВАЄТЬСЯ» ЗА ВСЮ УКРАЇНУ

Мар'ян ОЛЕСЬКИЙ

На черговому етапі Кубка Європи, який цього разу пройшов у чеському місті Теплице, за збірну України виступало й троє волинянок. Честь нашої області захищали представниці любомльської школи дзюдо.

На турнірі в Чехії розіграли 16 комплектів нагород серед хлопців та дівчат до 18 років. Серед 442 найкращих дзюдоїстів Європи свою нагороду знайшла й наша землячка Валентина Шмаль. У ваговій категорії 44 кг дівчина виборола «срібло». У фінальній сутичці за золоту нагороду Валентина прогала італійці Мішель Фіоріні за 30 секунд до завершення бою. Італійка вдало застосувала прийом Харай-Гоші – підхват стегном під дві ноги.

– Боротися було важко, тому що суперниці були фізично сильні. Також завало хвилювання, яке притаманне кожному спортсмену. Результатом задоволена, але дуже хотілося «золота», – коментує Валентина.

Одноклубниця Валентини Анна Кухарук на змаганнях посіла дев'яте місце, Марія Денисюк, вигравши лише одну сутичку, залишилася далеко від кадетського п'єдесталу.

Після змагань спортсмени залишилися на традиційні дводенні збори. На них волинські дзюдоїстки готуються до наступного етапу Кубка Європи, що цими вихідними пройде в польському місті Бельсько-Бялі. Зазначимо, польський етап стане останнім перед Чемпіонатом Європи, який відбудеться в Афінах у червні. Тому в Польщі буде складено остаточні списки збірників на першість Європи. Зараз туди входять двоє волинянок – Анна Кухарук та Валентина Шмаль.

Мар'ян ОЛЕСЬКИЙ

Луцький БК «Лучеськ-Університет» завершив виступи у цьогорічному сезоні Вищої ліги. І, зважаючи на фінансові труднощі та щільний графік другого кола регулярного чемпіонату, попадання у Вісімку кращих для команди Дмитра Чайковського – вже хороший результат.

«Лучеськ-Університет» – «Дніпро-ДВУФК» – 66:85 (11:27, 20:22, 20:15, 15:21)

Останній домашній матч регулярного чемпіонату «Лучеськ» провів з «Дніпром». Візну гру

Х СТАБІЛЬНО БОЛЯЧЕ

«ВОЛИНЬ» НЕ ЗДИВУВАЛА – УСЬОМЕ ПОСПІЛЬ ПРОГРАЛА

Павло ФІЛОНЮК

Трибуни «Авангарда» печально порожні, сумні фанати стежать за грою з дерев, балконів та дахів навколишніх будинків – такі реалії останнього домашнього матчу «Волині» в цьому чемпіонаті. Лучани прогали сьомий матч поспіль і цей антирекорд мають нагоду ще раз оновити вже наступної неділі, коли гратимуть із «Шахтарем». Місце проведення і час матчу до останнього залишаються незвіданим для публіки, але цілком ймовірно, що новоспечений чемпіон України-2014 зіграє із «хрестоносцями» у Черкасах. Тут команда Луческу відіграла і кубковий півфінал із «Славутичем», і останній матч чемпіонату із «Зорею».

Щодо гри «Волині» з «Севастополем», то лучани як могли атакували, часто вдаючись до індивідуальних дій – походів, ударів з далекої відстані, дриблінгу... У старанні забити команді не відмовити. Але не забити на початку матчу й традиційно напам'ядалися в захисті й пропустили від Кузнецова. Інтригу спробував повернути румун Матей. Він відібрав м'яча ледь не в центрі поля, пройшов до штрафної, закрутив фінтами голови двом захисникам і невідпорно пробив з 16 метрів – 1:1. Але вже у наступній атаці «Севастополь» вийшов уперед. Гошкочеря та Задерецький проспали забіг Ковпака на ближню стійку після виконання кутового й капітан гостей головою забив – 1:2. Часу і сил вдруге зрівняти рахунок у господарів забракло...

Після матчу старший тренер «Волині» Володимир Дикий вже й не знав, як її коментувати. Пообіцяв тільки, що після чемпіонату багатьох гравців у команді не залишиться...

Тим часом для багатьох гравців «Волині» останній матч чемпіонату наступної неділі не означатиме початку відпустки. Відразу чоти-

Капітан Сімінін – світла пляма темної смуги «Волині»

рьох «хрестоносців» викликають у національній збірні. Передусім потрібно похвалити нігерійця Бабатунде, який дістав шанс поїхати на чемпіонат світу в Бразилії. Його викликано на три спаринги збірної Нігерії, за результатами яких тренери «суперорлів» визначаться із заявкою на мундіаль. А там наш Майкл може зіграти із Аргентиною.

Ванче Шиков, майбутнє якого у «Волині» наразі під знаком питання, поїде до Відня на товариські матчі збірної Македонії проти Камеруна та Катару. Двоє «волинян» зіграють і на Меморіалі пам'яті В. Лобановського. Віталій Приндета позмагається у складі збірної України U-21, а Дмитра Задерецького викликано до U-20. Наші дві збірні зіграють 20-21 травня у цьому турнірі з командами Ірану U-20 та Молдови U-21.

Х ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

М	Команда	І	В	Н	П	РМ	О
1	Шахтар	27	20	2	5	60 - 23	62
2	Дніпро	27	17	5	5	53 - 27	56
3	Металіст	27	15	9	3	53 - 29	54
4	Динамо	27	15	5	7	52 - 32	50
5	Чорноморець	27	12	9	6	30 - 22	45
6	Металург Д	27	12	7	8	44 - 39	43
7	Зоря	27	11	9	7	34 - 27	42
8	Ворскла	27	10	10	7	36 - 37	40
9	Севастополь	27	9	5	13	29 - 43	32
10	Карпати	27	7	10	10	33 - 39	31
11	Іллічівець	27	9	4	14	24 - 33	31
12	ВОЛИНЬ	27	7	6	14	25 - 49	27
13	Говерла	27	7	5	15	26 - 36	26
14	Металург З	28	2	6	20	19 - 54	12
15	Таврія	27	2	4	21	15 - 43	10
16	Арсенал	0	0	0	0	0 - 0	0

Х ХРОНІКЕР

30-й тур

18 травня, неділя

Чорноморець	–	Карпати
Севастополь	–	Говерла
Шахтар	–	Волинь
Динамо	–	Зоря
Таврія	–	Іллічівець
Дніпро	–	Металург Д
Металіст	–	Ворскла

Х ХОЧЕШ ГРАТИ У «ВОЛИНІ»?

ДЮФШ «Волинь» запрошує майбутніх футболістів зрок і їхніх батьків на перегляд тренерами школи. Він відбудеться у неділю, 18 травня, об 11.00 на стадіоні Східноєвропейського університету, що на вулиці Ярошчука. Дитячо-юнацька школа «Волині» запрошує на цю подію хлопчиків 2007 р.н.

Директор клубної ДЮФШ, у минулому нападник «Волині» Андрій Коротаєв розповів, що мета цього перегляду – виявити талановитих хлопчиків, які хочуть у майбутньому професійно грати у футбол.

– Зараз ми проводимо попередній перегляд для того, щоб легше визначитися із набором дітей восени. Найближчої неділі відбудеться така перша зустріч. Наголошу, що заняття в клубній школі є безплатними. Отож, запрошую хлопчаків на цей перегляд, звертаю увагу батьків, аби відповідно одягнули дітей, – сказав Андрій Коротаєв.

Телефони для довідок:
050-977-70-39, 050-656-91-11.

Х БАСКЕТБОЛ

УБОЛІВАЄМО ЗА «ЛУЧЕСЬК» ДО ОСТАННЬОГО

в Дніпропетровську волиняни перемогли, та у цьому турі схема гри кардинально змінилася. Втомлений «Лучеськ», якому без різниці було, чи з сьомого, чи з восьмого місця виходити в плей-офф, старався економити сили на Фінал восьми.

Цим козирем гості скористалися у стартовій чверті й забезпечили собі 16-очковий гандикап. Цього було достатньо дніпрянам, щоб довести гру за своїм сценарієм.

Хоча всередині матчу «Лучеськ» зумів не раз огризнутися. Найбільше настріляли м'ячів у складі господарів Дмитро Тихонов (16 очок + 4 передачі) та Андрій Горбатюк (17 очок). Зазначимо, що в останніх з десяти матчів для Горбатюка цей став найрезультативнішим.

«СоюзБаскетУголь» – «Лучеськ-Університет» – 66:57 (15:11, 20:12, 16:24, 15:10)

Згідно з розкладом, лучани першу гру, а як потім виявилось, й останню в Фіналі восьми зіграли з лідером першого етапу Вищої ліги – «СБУ» з Шахтарська.

Без сумніву, волиняни до цього матчу акумулювали всі резервні сили, щоб пробитися до півфіналу. Після травми руки відновився захисник Едуард Федчук. Вимушена двотижнева перерва позитивно вплинула на гравця. У матчі проти БК «СоюзБаскетУголь» захисник провів 5 очок та 4 передачі, що є хорошим показником для його амплуа.

Під кошком суперника зіграти на максимумі старалися Дмитро Тихонов та В'ячеслав Моторчук. Обоє гравців за показниками очок і підбирань оформили дабл-дабл – 15+11 та 16+11 відповідно.

За грою видно було, що обидві команди старалися довести собі та вболівальникам життєздатність свого колективу у вищій українського баскетболу. В результаті лучани завершили виступи у плей-офф цього сезону, щойно розпочавши. Тішить одне: найсильніший команди першого етапу змагань волиняни поступилися лише дев'ятьма пунктами.

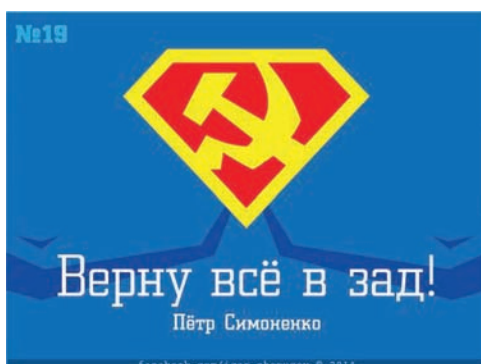
Прощання з баскетбольною весною

БК «Лучеськ» після повернення з Києва зіграє товариську зустріч з командою найкращих студентів Луцького національно технічного Університету. Матч відбудеться у середу, 21 травня, в спорткомплексі ЛНТУ. Початок гри – 15:00. Цей матч поставить позитивну крапку в сезоні, а далі – очікування нового, сподіваємося, більш успішного.

Х Читайте «Хроніки Любарта» у Facebook: www.facebook.com/hroniky.lubarta

ВИБЕРИ МЕНЕ: МІНІМАЛІСТИЧНІ ПОСТЕРИ УКРАЇНСЬКИХ КАНДИДАТІВ У ПРЕЗИДЕНТИ

Президентська гонка в Україні набирає обертів і з кожним днем стає все феєричнішою: кандидати все частіше вдаються до чорних методів боротьби, а виборців ще більше дратує політична реклама, яка увірвалась у нашу буденність. Дизайнер з Вінниці, Ігор Чепугов, вирішив підійти до цього питання з іншої сторони, і створив серію мінімалістичних постерів для кожного з кандидатів.

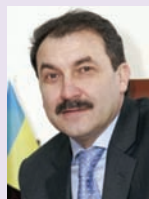

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 16 - 22 ТРАВНЯ

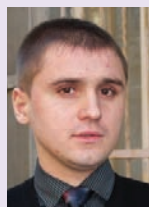
ОВЕН (21.03–20.04)
Анатолій Коцура (28 березня 1961 р.)

Виявляться вдалими сімейні зустрічі, громадські свята, показ досягнень, приваблювання інших до себе і реклама. Намагайтеся відмовитися від авантюрних угод і ризикованих заходів, адже можуть виникнути складнощі з отриманням коштів. Звернетеся по допомогу до керівника, щоб врегулювати питання.

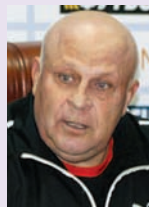
ТЕЛЕЦЬ (21.04–21.05)
Олександр Башкаленко (16 травня 1961 р.)

Збитково витратити гроші на предмети розкоші й задоволення. Однак тиждень доречний для купівлі нового зручного бізнесу, зміни іміджу, зачіски, вус. Намагайтеся нікого не звинувачувати, якщо не хочете, щоб у найближчому майбутньому звинуватили вас.

БЛИЗНЯТА (22.05–21.06)
Олександр Кононович (12 червня 1980 р.)

Традиційно приділите увагу колективній роботі та організаційній діяльності. Доведеться зібрати навколо себе якомога більше однодумців, адже останнім часом їхні благодійні ряди геть поріділи. Не варто доводити свою правоту до останнього патрона, поведіться стримано і спокійно. На ніч почитайте щось класичне антифашистське, аби запобігти безсонню.

РАК (22.06–23.07)
Віталій Кварцяний (19 липня 1953 р.)

Корвалол змініте на футбол. Час уже розважити спраглу душу улюбленим видовищем. І хлібом. Доведеться більше руйнувати, а не будувати. Здолавши гідру підступності, візьметься вкотре зводити нову хату добросусідства.

ЛЕВ (24.07–23.08)
Адам Мартинюк (16 серпня 1950 р.)

Подивившись на навколишній краєвид очманілими очима, дійдете висновку, що це не рідні краї, а обіцянки з телевізора виявилися пророчими. Заснете ще надовго, але світло променів ранкового сонця не розв'яже усіх ваших проблем. Здається, час здавати іллічів.

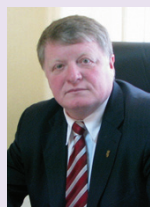
ДІВА (24.08–23.09)
Юрій Савчук (22 вересня 1967 р.)

Ніхто й не попросить пояснювати, що це було. Ваші проблеми такі дрібязкові у часи великих перемін. Щоб зберегти обличчя, остерігайтеся отримати щигля чи п'явку від «залізного кулака». Ситуація врегулюється сама собою, вам пасуватиме традиційна мовчанка. Цікаво, як пояснять ваші вибрики друзі вдома?

ТЕРЕЗИ (24.09–23.10)
Петро Шпиґа (30 вересня 1970 р.)

Доведеться боротися за справедливість, щоб зберегти свій авторитет. У другій половині тижня партнери потребуватимуть звіту про ваші дії. Не варто нічого робити абияк, адже можете багато втратити. Патрон може приголомшити вас залагодженням своїх фінансових проблем.

СКОРПІОН (24.10–22.11)
Валерій Черняков (13 листопада 1966 р.)

Повертатися у рідні пенати – не ліс рубати. Доведеться змінити підхід до звичної роботи, щоби поліпшити фінансовий результат. Намагатиметеся аналізувати статистику, щоб уникнути помилок. Не варто ігнорувати поради колег. Турбуватиметеся про оздоровлення організму і позбавлення від шкідливих звичок.

СТРІЛЕЦЬ (23.11–21.12)
Ігор Непалиться (10 грудня 1972 р.)

Ще не вистиг ваш слід у місті, а вже «плачі Ярославни» завелися. Але ж не «всю пропало», чи не так? Тиждень буде таким же цікавим, як дотепер. Моря не бачити, на футбол не ходити, лижі сховати. Робота, робота... Почуття гумору буде в нормі.

КОЗОРІГ (22.12–20.01)
Богдан Шиба (8 січня 1962 р.)

Імовірний великий прибуток від посередницької діяльності. Отримані кошти варто вкласти в інвестування власного проекту. Зустрічі з давніми любими друзями принесуть багато позитивних вражень і допоможуть відволіктися від побутових проблем.

ВОДОЛІЙ (21.01–19.02)
Степан Івахів (24 січня 1968 р.)

Доведеться більше часу приділити своїй зовнішності, зачісці, костюмам. Вам запропонують вигідні умови, що допоможе збільшити прибуток. У другій половині тижня намагайтеся сконцентруватися на одній важливій меті, не женіться за раком, лебедем і щукою. Вечори тепер присвячуватимете спілкуванню з однодумцями й мозковим штурмам.

РИБИ (20.02–20.03)
Петро Саганюк (8 березня 1950 р.)

Час братися за планування й усунення недоліків у роботі, адже час «Х» майже на носі. Ймовірний шантаж переможців, не покауйте слабину, навпаки – будьте традиційно жорстким в ухваленні рішень. Висока ймовірність пригадати, чи є у вас хобі.